

att Riksdagen behagade hos Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t tacktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådana bestämmelser i kongl. förordningen angående fattigvården den 9 juni 1871, hvarigenom uppfostringsbidrag till oäkta barn från dess fader må kunna blifva obligatoriskt för det fattigvårdssamhälle fadren tillhör, så ock, i samband härmed, att omförmälda fattigvårdssamhälle må vinna ökad rätt gent emot den försumlige fadren.

Stockholm den 25 januari 1895.

J. G. Hazén.

N:o 48.

Herr S. B. Bruhn, om tillägg till 7 § i förordningen angående stämpelskatt.

Det synes vara tvifvel underkastadt, huruvida stadgandet i 7 § kongl. förordningen angående stämpelskatt den 9 augusti 1894, som från stämpelskatt fritager kommuner i mål och ärenden rörande de allmänna vägarne, eger tillämpning å väghållningsdistrikt och dessas målsmän, vägstyrelser. Enahanda bestämmelse rörande kommuners frihet från stämpelskatt fans i 1890 års förordning angående stämpelafgiften, men det oaktadt har det inträffat, att handlingar till vägstyrelse rörande väghållningsdistriktets ärende belagts med stämpelpapper. Då det i analogi med den frihet från stämpelskatt, som är medgifven åtskilliga andra institutioner och inrättningar, och särskildt kommuner i fråga om vägärenden, borde

vara en naturlig följd, att äfven väghållningsdistrikt och vägstyrelser vore från dylik skatt fria, men detta icke är med bestämdhet uttryckt, och då i hvarje fall ett förtydligande af eller tillägg till förordningens stadgande synes mig vara att föredraga framför att genom besvär vinna nödig klarhet i frågan, så tillåter jag mig föreslå,

att Riksdagen måtte besluta ett sådant tillägg till 7 § Kongl. Maj:ts nådiga förordning angående stämpelskatt den 9 augusti 1894, att deraf med bestämdhet kommer att framgå, det väghållningsdistrikt och vägstyrelser äro från stämpelskatt fria.

Bevillningsutskottet, till hvilket jag anhåller att motionen må remitteras, torde, om utskottet finner densammas syfte beaktansvärdt, formulera det för ändamålets vinnande nödiga stadgande.

Stockholm den 26 januari 1895.

S. B. Bruhn.